

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg synes da, det er interessant, at ministeren sådan følger med i, hvad vi andre går og laver, og om vi vedtager programmer eller ikke får dem vedtaget, men mon ikke ministeren er klar over, at det jo ikke forhindrer SF i at have meninger om de her ting og tilkendegive sine synspunkter. Så til trods for, at vi ikke har vedtaget et færdigt program, behøver de unge jo ikke at vente på, at SF har en mening om uddannelsespolitikken. Jeg tror også, at ministeren godt ved, at det har vi. Men tak for opmærksomheden!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 12.10

Mødet genoptaget kl. 13.15

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 199:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Fredsoplysning og international forståelse som obligatorisk emne).

Af Hanne Thanning Jacobsen (SF) m.fl.
(Fremsat 29/1 88).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Vi skal være mere internationale. Vi skal både have bedre rødder og bedre antenner, når vi går ind i fremtidens samfund, bedre rødder, fordi vi alle kommer til at leve i et kulturelt grænseland, og bedre antenner, fordi det ikke nytter noget at ikklæde sig åndelige folkedragter. Vi skal i stedet for benytte de mange internationale påvirkninger til at forbedre os selv. Vi skal omsætte påvirkningerne til noget dansk, sådan som vi også har kunnet gøre i tidligere perioder i historien.

Derfor skal vi selvfølgelig også i vores skoleundervisning have en international dimension. I dansk skal der inddrages litteratur fra andre lande og andre kulturer for også derigennem at give danske elever kendskab til dagligliv og tankegang i fremmede miljøer. I historie slipper man jo slet ikke for at behandle mellemstatslige og mellemfolkelige forbindelser og herunder naturligvis også arbejdet for at sikre freden i diverse verdensorganisationer og på anden måde og gennem etablering af Atlantpagten og andre fredsskabende initiativer. I samtidsorientering kan man inddrage aktuelle problemer og deres forudsætninger set i internationalt perspektiv. I biologi kan der arbejdes med miljøspørgsmål på lokalt plan, og i geografi er der jo også en helt naturlig international dimension.

Verden er blevet mindre. Vi er alle sammen blevet mere afhængige af ting, der foregår fjernt fra Danmarks grænser, og det bør naturligvis præge skolen for vore børn. Det gælder for øvrigt også i et fag som kristendomskundskab, og vi vil i den nye læseplan udtrykkeligt skrive, at også kristendommens møde med fremmede religioner er et emne for undervisningen.

Kort sagt: Vi skal være mere internationale. Det er vi også godt i gang med, vi styrker sprogundervisningen osv. Der er ikke brug for at gøre det internationale til et lille obligatorisk emne, som vi putter ind på lige fod med andre små sager. Det er det internationale i virkeligheden alt for vigtigt til.

Mit vigtigste argument for at afvise SF's forslag er, at den internationale dimension er så vigtig, at den ikke skal reduceres til et lille obligatorisk emne.